

passerne foreslaas udtagne af Militærarbejderklassen. Lovforslaget, der blev forelagt i 1879—80, foreslaar Hestepasserne udtagne af Militærarbejderklassen, og Landsstinget slutter sig dertil ved sin Behandling af dette Lovforslag, medens Tillæget til Hærløven kom til at indeholde, at Mandstabet til Train-tjenesten, Hestepassere og Sundhedstropperne skulde udtages af Kombattantklassen. Der kunde nu være forskellige Grunde, der tale for at udtage disse Militærarbejdere, navnlig Hestepasserne, enten af Kombattantklassen eller af Militærarbejderklassen. Den Grund, som blev anført af den høierede Krigsminister for at udtage dem af Militærarbejderklassen forekommer mig at være fuldstændig fyldestgjørende, men jeg skal dog tillade mig en Bemærkning med Hensyn til Hestepasserne. For saa vidt angaar Mandstabet til Train-tjenesten og til Sundhedstropperne har jeg slet ingen Betænkelighed ved at udtage det af Militærarbejderklassen; men anderledes stiller det sig med Hensyn til Hestepasserne. Der er hyppig i tidligere Tider blevet ført Klager over, at man leverede af Militærarbejderklassen til Hestepassere saadanne Individuer, som kun var lidet egnede til at udføre denne Tjeneste tilfredsstillende, ja man har endog paastaet, at Flere af disse Hestepassere vare saadanne Undermaalere, at de, naar vedkommende Officer havde en temmelig stor Hest, ikke vare i Stand til at tømme den. Den hele Hestepasserinstitution er efter min Formening en temmelig uheldig og for Staten meget kostbar Indretning. For den velsignede Lighedens Styld er ogsaa Stillingsvæsenet ved Hestepasserne affattet og som Følge deraf faar vedkommende Officer Hestepassere til-delt efter en meget kortvarig Uddannelse, paa 2 Maaneder, og for 1 Aar ad Gangen. Hvert Aar byttes der om, og man faar en ny Hestepasser. Officererne ere i saa Henseende uheldigt stillede, idet dels Tjenesten og dels andre Forhold vanskeliggjør dem at føre et nøiagtigt Tilsyn med Hesten og Hestepasseren, og er man saa uheldig at faae en ligegyldig og efterladen Hestepasser, gaar det ud over Hesten. Dens Tjenestevæsen bliver betydelig forkortet, og at det i Virkeligheden er Tilfældet, tror jeg man let vil indse, naar man kaster et Øie paa de Officersheste, man her i Kjøbenhavns Garnison ser paa Gader og Gæie. Der er en stor Forskjel paa dem. Alle Hestene have samme Nation; der er tildelt dem samme Pasning, og dog er der stor Forskjel paa deres Udseende, uagtet Brugen af dem ikke er hoist forskjellig. Medens den ene Hest er holdt som en Bæddeløber, er den anden

laadden som en Islænder, og det tilskriver jeg udelukkende den daarlige Pasning fra Hestepassernes Side. Efter min Mening vilde man komme til et meget heldigere Resultat, dersom man enten tillod Stillingsvæsenet, hvorved en Hestepasser, saaledes som Tilfældet var tidligere, kunde gennem flere Aar forblive hos den samme Officer, eller ogsaa tillagde Officererne en klækelig Godtgjørelse for Hestepasningen in natura, saaledes at de selv havde at besørge den ved privat engagerede Folt. Dette er nu den Bemærkning, jeg har tilladt mig at ville indstøde, da Talen var om Udskrivningen af Militærarbejderklassen. — Ved § 2 oversprang jeg et Forslag til en Forandring, som efter min Mening er af stor Bigtighed, og det er Forslaget om, at ved hver Forstærkningsbataillon skal aarlig afholdes større Øvelser, i Stedet for, at der i den nu gjældende Lov staar kan afholdes Øvelser med Forstærkningsbataillonerne. Naar man virkelig vil regne paa at kunne drage nogen Nytte af Forstærkningsbataillonerne, er jeg fuldkommen af den samme Anskuelse som den høierede Krigsminister, at saa maa der indkaldes til Øvelse, og jeg haaber, at Landsstinget vil slutte sig hertil og senere Folkethinget, saaledes at Rigsdagen i sin Helhed slutter sig til dette Forslag. Den høierede Krigsminister har ved samme Leilighed foreslaet, at Variigheden af Øvelserne skulde noget indskrænkes, at Øvelserne indskrænkes til den yngste Aargang. Om derved i Virkeligheden vindes Noget, staar for mig noget tvivlsomt. Saa vidt jeg erindrer, vil efter den nuværende Tjenestegang i Fodfolket en Del af Linie-mandstabet, som bliver gjenindkaldt, høre til de senere Aargange i Linien, og saaledes ville deres sidste Øvelser falde nær sammen med de paatænkte Øvelser af den yngste Klasse af Forstærkningen. En anden Betænkelighed ser jeg ogsaa deri, at Styrken af en Forstærkningsbataillon, naar der kun indkaldes 1 Aargang ifølge Lovforslaget, vil blive gjort noget svagere, end ønskeligt er. Men dette er kun Bemærkninger, jeg skal tillade mig at fremsætte her. Jeg haaber, at man fra Rigsdagens Side vil gaa ind paa, at det ved Lov bliver staaet fast, at Forstærkningen skal øves, men hvis man gjør det, haaber jeg ogsaa, at Regeringen vil fremsætte Forslag om, og Rigsdagen vedtage at give Bevilling til, at Forstærkningen kan blive forsynet med samme Vaaben som Linien. Der er virkelig ikke nogen Mening i, at man, naar man indkalder Forstærkningen til kun saa kortvarige Øvelser, som der er foreslaet, giver Mandstabet et Vaaben i